

Delteil, Soupault, Aragon, Fabri; v Holandiji: Dop Bles in Hauerhof; v Italiji: Romolo Murri, Canudo, Orliac; v Belgiji: Paul Dermée in revija «7 Arts»; v Flandriji: večina poetov, ki se zbira krog revije «Pan».

Naša formula: impresionizem... kratke in točne impresije, sugestivne prispodobe (po načinu orientalcev: Omar Khayam, haikai). Kar so razumeli med Francozi: Vildrac, Poulet, Jammes, Henry de Régnier, Géo Charles, Ormoy, Coctean; med Nemci: Becher; med Španci: Machado; med Italijani: Mazza, Ungareti, Govoni; med Belgijci: Baert, Verboom, Linze... Vsi pravkar naštetih doživljajo impresije in jih nizajo drugo poleg druge...» (La Gaceta Literaria, 15 de Mayo 1928).

Iz tega manifesta bi se dalo sklepati, da je ekspresionizem začel presedati nekaterim mladim pesnikom, da ga smatrajo celo za izven mej prave umetnosti stoječi pojav in da iščejo rešitve v povratku k impresionizmu ali k klasicistično pobarvanemu simbolizmu Régnier-a. Vsekakor pa je značilno, da v prvih 25 letih XX. stoletja nismo doživeli nobenega tako samoniklega gibanja v poeziji, kakor so ga pred sto leti doživeli z romantiko. V poeziji je prva četrt XX. stoletja le nadaljevala in do skrajnosti razvila vse one tendence, ki so se pod imenom simbolizem pojavile koncem XIX. stoletja. Morda tiče v tem razvoju tudi že kali nove, res samonikle poezije, ki naj bi bila v XX. stoletju to, kar je bila romantika v XIX. Jasna presoja v tem pogledu danes še ni mogoča. Šele kadar se razcvete nova poezija, ki bo korenito prelomila z XIX. vekom in ki bo res poezija našega stoletja, bo v nje žarki luči mogoče presoditi, kaj je bilo pristnega in življenja zmožnega v najraznovrstnejših ekspresionističnih strujah in šolah.

V E R Z I

FRAN ALBRECHT

Z RAZPETIMI KRILI

Z razpetimi krili je treba leteti
nad brezni človeških usod
in s srcem gorečim življenje živeti
in z vero v svojo pot.

Ljubiti, trpeti in stokrat umreti —
smrt je najvišja slast.
In pasti in znova krila razpeti
za zadnjo, usodno propast.